

آیا «خواست مسلمانان» با «خواست خداوند» فرق دارد؟

طبق فرمایش قرآن، «جهان» برای «انسان» است و او برای «آزمایش» به دنیا آورده شده تا افراد «عادل مؤمنی که عبد خدا» می‌شوند از افراد «جاهل کافری که برده شیطان» می‌شوند جدا شوند. لذا خداوند «دائماً» همه مردم جهان و «خصوصاً پیروان انبیاء» سلام الله علیهم (که ادعای ایمان دارند) را با «انواع حوادث و مسائل و مشکلات» مواجه می‌سازد تا «مؤمنان مجاهد و صبور» شناخته شوند:

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُواْ أَخْبَارَكُمْ (محمد/۳۱)

لذا با اینکه مسلمانان «می‌خواهند همه کفار و مستکبرین و جنایتکاران جهان» با اموری خارق‌العاده یکباره «زمین گیر» شوند و آنها بتوانند «راحت و بدون دغدغه و ترس و لرز» در دنیا زندگی کنند اما قرآن می‌فرماید: برای سفیر (و نظام) الهی سزاوار نیست (از دشمنان) آنقدر اسیر بگیرد که کفار جهان زمین گیر شوند، شما بهره‌مندی‌های دنیا را می‌خواهید اما خداوند عزیز حکیم (زندگی جاودانه) آخرت را (برایتان) می‌خواهد:

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ

تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (أنفال/۶۷)

در صدر اسلام نیز وقتی کفار «أموال مسلمانان مکه» را با «کاروانی بی‌سلاح» به «شام» می‌بردند مهاجرین «خواستند» اموالشان را «بدون جنگ» بگیرند اما خدا «خواست» آنها در «بدر» بجنگند تا «حق» با «شجاعت، اطاعت و مجاهدت مؤمنین حقیقی» نمایان و «ریشه کفار» قطع شود:

وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَهَ تَكُونُ لَكُمْ

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ (أنفال/۷)

{و یاد آورید وقتی خدا یکی از دو گروه (کاروان تجاری قریش یا سپاه ابوسفیان) را به شما وعده داد تا برای شما باشد و شما می‌خواستید آن گروه بی‌سلاح را تصرف کنید اما خدا خواست حق را با کارگزارانش اثبات و کفار را ریشه کن کند.} امروز نیز «غالب مسلمانان می‌خواهند»، «بدون تلاش علمی و معرفتی و بدون مسئولیت‌پذیری سیاسی و بدون هیچ زحمت، هزینه، جنگ و جهادی و بدون هیچ آزمایشی» با «عوامل غیبی»، «تحریم‌ها» لغو و «نابسامانی‌ها» و «بی‌عدالتی‌ها» برطرف و وضعیت اقتصادی جامعه درست شود!! اما خداوند می‌فرماید: (من می‌خواهم با همت مؤمنان مقاوم و مجاهد) «مبانی حق» را در جامعه «مستقر» کنم و «پوچ‌گرایان» (پُر ادعا و بی‌تعهد) را بر خلاف میل بزهکاران از «مدیریت امور جهان کنار بزنم»:

لِيَحِقَّ الْحَقُّ وَيُبْطَلَ الْبَاطِلُ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (أنفال/۸)